

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15
1360 København K

Besøgsadresse:
Linnésgade 18, 3. sal
1361 København K

Tlf 3395 5785
Fax 3395 5799

www.ekn.dk
ekn@ekn.dk

**KLAGE FRA
OVER
OM**

Grundejerforeningen Vejlesøparken
Energitilsynets afgørelse af 24. juni 2014
Prisfastsættelse af fjernvarmen fra E.ON Produktion Danmark A/S' kraftvarmeanlæg i Vejlesøparken

22. april 2015

J.nr. 1021-14-31-39

TML-EKN

**NÆVNETS
SAMMEN-
SÆTNING
I SAGEN**

Nævnnsformand, dommer Poul K. Egan
Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
Professor, cand.jur. & ph.d. Michael Gøtze
Professor, cand.jur. & ph.d. Bent Ole Gram Mortensen
Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

**NÆVNETS
AFGØRELSE**

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 24. juni 2014.

Grundejerforeningen Vejlesøparken v/advokat Søren Stenderup Jensen v/advokat Marlene Hannibal, Plesner Advokatfirma, (herefter klager), har den 27. juni 2014 klaget over Energitilsynets afgørelse af 24. juni 2014. Ved afgørelsen fandt Energitilsynet bl.a., at substitutionsprisprincippet ikke fandt anvendelse i sagen.

Sagens baggrund

I 1990 udsendte det daværende Energiministerium en forudsætningsskrivelsen om omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW¹. Forudsætningsskrivelsen pålagde bl.a. klager at overgå til decentral kraftvarme. Klager ansøgte dengang kommunen om dispensation fra forudsætningsskrivelsen, men fik ved afgørelse af 18. februar 1993 afslag herpå. Klager indgik derfor den 3. december 1993 aftale med NESAs om levering af varme fra et nyt lokalt kraftvarmeanlæg, som skulle

¹ Forudsætninger for omlægning af eksisterende blokvarmecentraler og etablering af nye blokvarmecentraler over 0,25 MW af 13. september 1990.

placeres hos klager. Klagers eksisterende kedler skulle herefter fungere som spids- og reservelast. Det lokale kraftvarmeanlæg er siden overtaget af E.ON Produktion, som klager nu har en aftale med om levering af varme.

Da parterne ikke kunne blive enige om prisfastsættelsen for fjernvarmen, henvendte klager sig i 2012 til Energitilsynet med henblik på, at tilsynet skulle vurdere prisfastsættelsen fra 2005 og frem.

Energitilsynet traf den 24. juni 2014 afgørelse om følgende:

”[...]

Afgørelse

Det er Sekretariatet for Energitilsynets vurdering, at substitutionsprisprincippet ikke finder anvendelse i denne sag, fordi substitutionsprisprincippet i sin oprindelse er et princip, der under visse forudsætninger kan finde anvendelse, når et kollektivt varmforsyningsanlæg aftager fjernvarme fra en bestemt leverandør til viderelevering. Det er ikke tilfældet i denne sag, hvor Vejlesøparkens fjernvarmeforbrugere i fjernvarmesammenhæng er defineret ved Vejlesøparken som blokvarmecentral, således at Vejlesøparken står som den endelige modtager af fjernvarmen fra E.ON Produktion Danmark A/S´ kraftvarmeanlæg, jf. analogt Konkurrenceankenævnets kendelse af 15. juni 1993 om de prismæssige virkninger af tvangstilslutningen af blokvarmecentraler til den kollektive energiforsyning. Kendelsen vedlægges som bilag til afgørelsen.

Vedrørende overdækningen vurderer Sekretariatet for Energitilsynet, at den måde, som E.ON Produktion Danmark A/S i år 2011 prismæssigt håndterede tilbageførslen af tidligere års overdækning på, ikke er i strid med varmforsyningslovens prisbestemmelser, jf. varmforsyningslovens § 20, stk.1, og § 21, stk. 4. Opgørelsen af den endelige overdækning til tilbageførsel, det vil sige den akkumulerede overdækning pr. 31. december 2013, kan efter varmforsyningsloven opgøres, når E.ON Produktion Danmark A/S senest den 15. september 2014 anmelder priseftervisning for år 2013. Sekretariatet for Energitilsynet har med afgørelsen af 13. januar 2014 om tilbageførslen af overdækningen pr. år 2012 ingen formodning om, at E.ON Produktion Danmark A/S ikke tilbagefører den samlede akkumulerede overdækning pr. år 2013.

Vedrørende prisen på naturgas til Vejlesøparkens egne kedler ligger spørgsmålet uden for Energitilsynets beføjelse at besvare, jf. varmforsyningslovens § 20, stk. 1, og § 21, stk. 4. Spørgsmålet henvises til afgørelse ved domstolene. Finder Vejlesøparken grundlag for, at Energitilsynet foretager en nærmere bedømmelse af prisen på den naturgas, som Vejlesøparken lader anvende i Vejlesøparkens egne kedler, bliver det i en selvstændig sag. I sagen skal der

22. april 2015

J.nr 1021-14-31-39

TML –EKN

Side 2 af 7

tages stilling til, om Vejlesøparken er omfattet af varmemforsyningslovens prisbestemmelser, hvilket ikke er sket i nærværende sag, da sagen vedrører prisen på fjernvarmen fra E.ON Produktions kraftvarmeanlæg. Vejlesøparken bedes på det grundlag rette eventuel fornyet henvendelse til Energitilsynet om det spørgsmål.

Med hensyn til prisen på den naturgas, som E.ON Produktion køber koncerninternt til kraftvarmeanlægget, har Energitilsynet tidligere i tilkendegivelse af 22. juni 2009 bedømt prisniveauet. Energitilsynet fandt, at de aftalte priser på det foreliggende grundlag lå inden for rammerne af, hvad der efter varmemforsyningslovens prisbestemmelser var nødvendige omkostninger. Sekretariatet for Energitilsynet finder ikke, at de oplysninger, som Vejlesøparken har givet i denne sag om prisniveauet på den koncerninternt handlede naturgas til E.ON Produktions kraftvarmeanlæg i Vejlesøparken, giver Energitilsynet anledning til en fornyet bedømmelse af prisniveauet.

22. april 2015

J.nr 1021-14-31-39

TML –EKN

Side 3 af 7

En tvist om eventuelle aftaler om samdriften af kraftvarmeanlægget og kedlerne ligger uden for Energitilsynets område at bedømme, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

[...]"

Klager klagede herefter den 27. juni 2014 til Energiklagenævnet.

Klagers synspunkter og bemærkninger

Det er klagers opfattelse, at Energitilsynets afgørelse af 24. juni 2014 bør ændres, således at bl.a. substitutionsprisprincippet finder anvendelse ved prissættelse af fjernvarmen fra E.ON Produktion til klager.

Til støtte herfor har klage navnlig anført følgende:

- Der er en faktisk, realistisk og lovlig substitutionsmulighed, hvilket betyder, at substitutionsprisprincippet finder anvendelse. Varmepriisen skal således fastsættes som den laveste af enten den omkostningsbestemte pris eller substitutionsprisen, dvs. den pris, som klager selv kan producere varmen til eller købe den til af tredjemand. Klagers egne naturgasfyrede kedler har en tilstrækkelig kapacitet til at dække det årlige varmemforbrug på ca. 5.500 MWh, ligesom det er lovligt at anvende naturgas i området. Det er i den forbindelse ikke en forudsætning for anvendelse af substitutionsprisen, at det alternative anlæg kun kan anvendes som spids- og reservelast ifølge varmeplanlægningen. Klagers tekniske rådgiver har beregnet substitutionsprisen for 2012 til 601 kr./MWh, ekskl. moms (751,25 kr. inkl. moms) og den samlede overdækning for perioden 2005-2010 baseret på substituti-

onsprisen til 5.533.460 kr. Substitutionsprisen er således markant lavere end den omkostningsbestemte pris.

- I forhold til klagers aftale med E.ON Produktion om levering af varme har Energitilsynet kompetence til at tage stilling til, om E.ON Produktions leveringsvilkår, herunder valg af kedeldrift med levering af gas til en højere pris end ved kraftvarmeproduktion, er urimelig.

E.ON Produktions synspunkter og bemærkninger

E.ON Produktion er ikke i forbindelse med sagens behandling ved Energiklagenævnet fremkommet med bemærkninger.

22. april 2015

J.nr 1021-14-31-39

TML –EKN

Energitilsynets udtalelse til sagen

Det er Energitilsynets opfattelse, at afgørelsen af 24. juni 2014 bør stadfæstes. Til støtte herfor har Energitilsynet navnlig anført følgende:

Side 4 af 7

- Afgørelsens primære argument for, at substitutionsprisprincippet efter Energitilsynets vurdering ikke kan finde anvendelse, er, at klagers blokvarmecentral er sidste led i forsyningskæden. Tilsynet finder i den indbragte afgørelse prismæssigt støtte heri i Konkurrenceankenævnets kendelse af 15. juni 1993, der også vedrørte blokvarmecentraler. Det forhold, at E.ON Produktions kraftvarmeanlæg formentlig i sig selv er en blokvarmecentral, ændrer efter Energitilsynets opfattelse ikke ved, at klager er sidste led i forsyningskæden. Der er efter tilsynets vurdering ikke prismæssigt forskel på en almindelig fjernvarmeforbruger og klagers blokvarmecentral.
- Varmeforsyningslovens prissystem skal sikre, at kollektive varmeforsyningsanlæg m.v. kun indregner de nødvendige omkostninger i fjernvarmepriserne ved leveringen af fjernvarmen, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 1. Substitutionsprisprincippet er et af det tidligere Gas- og Varmeprisudvalg praksisudviklet prisprincip til sikring af, at den fjernvarme, der købes udefra til viderelevering til fjernvarmeforbrugeren, bliver købt billigst muligt. Princippet er videreført af Energitilsynet. Den endelige modtagers eventuelle egenproduktionspris er derfor, som anført i den indbragte afgørelse, ikke en substitutionspris i relation til varmeforsyningslovens prissystem.
- Energitilsynet har ikke forholdt sig til, at godkendelsen af projektforslaget er sket under den klare forudsætning, at varmeprisen holdt sig under substitutionsprisen, da tilsynet ikke har beføjelse til at lægge forudsætninger om priser mv. i aftaler, herunder i projektforslag, til grund for tilsynet med prisfastsættelsen af fjernvarmen. Der er efter sekretariatets vurdering tale om et civilretligt spørgsmål, jf. elforsy-

ningslovens § 78, stk. 1. Energitilsynet har endvidere ikke kompetence til at fortolke aftalerne mellem klager og E.ON Produktion. Energitilsynet kan heller ikke prismæssigt lægge vægt på sådanne aftalers pris-afsnit.

Retsgrundlaget for Energiklagenævnets afgørelse

Varmeforsyningsloven² regulerer bl.a., hvilke omkostninger kollektive varmforsyningsanlæg mv. kan indregne i priserne. Af varmforsyningslovens § 20, stk. 1, fremgår følgende:

”[...]

Priser

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraft-varme-værker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-14, § 20 a, stk. 7, og § 20 b.

...

[...]”

Efter varmforsyningslovens § 21, stk. 1, skal tariffer (priser) anmeldes til Energitilsynet. Energitilsynet kan i den forbindelse give pålæg om anmeldelse. Energitilsynet kan efter § 21, stk. 4, vurdere tariffer mv. og evt. give pålæg, såfremt et urimeligt forhold ikke gennem forhandling kan bringes til ophør. Af varmforsyningslovens § 21, stk. 4, fremgår således følgende:

”[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for ydelser omfattet af § 20 og § 20 b skal anmeldes til et tilsyn, der er nedsat af klima-, energi- og bygningsministeren (Energitilsynet), med angivelse af grundlaget herfor efter regler fastsat af tilsynet. Energitilsynet kan fastsætte regler om formen for anmeldelse og om, at anmeldelse skal foretages elektronisk. Energitilsynet kan fastsætte regler om, at anmeldelse skal ledsages af erklæring afgivet af en registreret revisor, statsautoriseret revisor eller kommunens revisor. Energitilsynet kan give pålæg om anmeldelse.

22. april 2015

J.nr 1021-14-31-39

TML –EKN

Side 5 af 7

² Lovbekendtgørelse nr. 1184 af 14. december 2011 om varmforsyning

...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

...

[...]"

Energiklagenævnets begrundelse for afgørelsen

Klager køber varme fra E.ON Produktion i sin egenskab af boligforening (slutbruger). Varmen produceres på E.ON Produktions lokale kraftvarmeanlæg, som er placeret hos klager. Klagers egen blokvarmecentral er spids- og reservelast, og E.ON Produktion er naturgasleverandør til blokvarmecentralen.

22. april 2015

J.nr 1021-14-31-39

TML –EKN

Side 6 af 7

I henhold til varmemforsyningslovens § 20, stk. 1, kan kollektive varmemforsyningsanlæg indregne nødvendige udgifter i deres priser. Formålet med denne bestemmelse er at beskytte varmemforbrugerne mod urimelige priser.

E.ON Produktion kan i relation til klager således indregne nødvendige omkostninger i varmeprisen.

Prisen for varmen skal fastsættes som den laveste af enten den omkostningsbestemte pris, det vil sige den pris, det koster E.ON Produktion at producere varmen til, eller substitutionsprisen, det vil sige den pris, som E.ON Produktion alternativt kunne producere varmen til eller købe den til af en anden leverandør.

Efter det oplyste i sagen er varmeprisen fastsat på baggrund af den omkostningsbestemte pris. Der er i sagen ikke oplysninger om, at der i relation til E.ON Produktion er en substitutionsmulighed, som er relevant for prisfastsættelsen.

Energiklagenævnet er dermed enig med Energitilsynet i, at substitutionsprisprincippet ikke finder anvendelse i den foreliggende situation, hvor der ikke er en reel substitutionsmulighed. Det forhold, at klager har en egen blokvarmecentral ændrer ikke herved. Tilsvarende vil en anden slutbruger ikke kunne påberåbe sig substitutionsprisprincippet såfremt vedkommende har en egen alternativ varmekilde, f.eks. et VE-anlæg, hvor varmen er billigere at producere.

For så vidt angår forholdet omkring E.ON Produktions faktiske samdrift af anlæggene, og hvorvidt det er i strid med varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, kan Energiklagenævnet tilslutte sig Energitilsynets vurdering af, at fortolk-

ningen af leveringsaftalen på dette punkt ikke er omfattet af Energitilsynets kompetence og dermed heller ikke af Energiklagenævnets kompetence. Energiklagenævnet har herved lagt vægt på indholdet af parternes aftale, der på dette punkt ikke vedrører priser (tariffer), omkostningsfordeling eller andre betingelser, og baggrunden for aftaleindgåelsen.

Herefter – og under henvisning til det af Energitilsynet anførte – stadfæster Energiklagenævnet Energitilsynets afgørelse af 24. juni 2014.

Energiklagenævnets afgørelse

Energiklagenævnet stadfæster Energitilsynets afgørelse af 24. juni 2014.

Sagen har været behandlet på Energiklagenævnets møde den 23. februar 2015 samt ved efterfølgende skriftlig behandling.

Afgørelsen er truffet i henhold til varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter varmemforsyningsloven eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 4.

På nævnets vegne

Poul K. Egan
Nævnetsformand

/Tina Alander Lindfors
Specialkonsulent, cand.jur.

22. april 2015

J.nr 1021-14-31-39

TML –EKN

Side 7 af 7